

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויזנפלד שליט"א
רח' הרב סלנט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

לאור רחמימותא רחימא. הדא הוא דכתיב (שה"ש ח, ו) כי עזה כמות אהבה, קשה כשאל קנאה. כי הקנאה מורה על אהבה, כי מחמת גודל אהבה הוא מקנא בה "אל תסתרי", כדי שלא יתקלקל האהבה, ח"ו. וזה פועל כאן הרוח קנאה הנ"ל בשביל אהבה, כנ"ל, אך מחמת שאף על פי כן זה היחודא תתאה הוא בזה העולם, יוכל להתקלקל השלום ביניהם ח"ו ע"י רוח הקנאה, אע"פ שהיא בשביל אהבה, יכולה להטיל מחלוקת ח"ו, ע"י שמקנא לה וכו'. עיי"ש. ואיתא בסידורים (אחר ברכת התורה,

ירושלים עיה"ק תורת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר תוריע לכבוד ... אחרשה"ט!
בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע.
"בדד ישב" (שמות יג, מו).

איתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן קמא, תורה ידאות ט) וז"ל וזה קנים תעשה לתיבה (בראשית ו), איתא במדרש (כ"ר פרשא לא) מה קנים מטהרים את המצורע, אף תיבתך מטהרתך. המצורע הזה [הוא] נרגן מפריד אלוף (משלי טז), ומפריד בין איש לאשתו, ועי"ז **"בדד ישב"** (ערכין טז). וקנים מטהרים אותו, אף תיבתך, היינו תיבת התפילה - מתקנים את המחלוקת, ועושה שלום הכללי, שלום בכל העולמות, וזה שמסיימים התפילה בשלום. ע"כ. איתא בשיחות הר"ן (סי' רסג) ח"ל סיפר לי אחד שהיה משיח עמו זכרוננו לברכה מענין בני הנעורים, ששכיח מאוד שנעשה קילקול ביניהם ובין נשותיהם ונפרדים זה מזה איזה זמן, ולפעמים נעשה מזה פירוד לגמרי חס ושלום. אמר שזה מעשה בעל דבר שמניח עצמו על זה [עם כל הכוחות] לקלקל השלום של בני הנעורים, כדי שיתפסו במצודתם חס ושלום על ידי זה, כי הוא אורב על זה מאד לתפסם בנעוריהם על ידי קילקול השלום בית חס ושלום, שגורם בערמומיותו לקלקל השלום שביניהם. והאר"ק בשיחה זאת. ע"כ. ומיד בהמשך (סי' רסד) הוזכר לכבד ולייקר את אשתו.. וכן אמרו רבותינו ז"ל (ב"מ נט). אוקירו לנשייכו כי היכי דתתעתרו עיי"ש. עוד איתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (ספר המידות, ערך מריבה ח"ב יז) וז"ל מי שעושה פירוד בין איש לאשתו [בכל דרך שהיא, כגון ע"י עצות רעות שמחזקות וגורמות פירוד, או כגון] שהולך לאיש ומייפה את האשה בפני הבעל, והולך אל האשה ומגנה בעלה בעיניה, עד שנעשה פירוד ביניהם עיי"ז נעשה טרוד וכו'. עוד איתא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (ליקו"מ קמא, לב) דע שיש יחודא תתאה שבזה העולם, שהוא בכשרות גדול בקדושה ובטהרה כל כך, עד שבו תלוי יחודא עילאה, שהו"ג, דהיינו האיש והאשה, כשרים

"המתפלל לפני העמוד"

וְדַע שְׁמִי שֶׁיְכוּל לַעֲשׂוֹת אֵלֹו הַנְּנוּנִים, דְּהֵינּוּ לְקַמְּת הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, אֲפֹלוּ בְּהַפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל כְּנֹל, הוּא יְכוּל לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי הָעֲמוּד, כִּי הַמַּתְּפַלֵּל לִפְנֵי הָעֲמוּד, הוּא נִקְרָא שְׁלִיחַ צְבוּר, וְצָרִיף שְׁיִהְיֶה נִשְׁלַח מִכָּל הַצְּבוּר, דְּהֵינּוּ שְׁצָרִיף שֶׁיִּקְבֹּץ כָּל נִקְדָּה טוֹבָה שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכָל אֶחָד מִהַמַּתְּפַלְלִי, וְכָל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת יְהִי נִכְלָלִין בּוֹ, וְהוּא יַעֲמַד וְיִתְפַלֵּל עִם כָּל הַטּוֹב הַזֶּה, וְהוּוֹ שְׁלִיחַ צְבוּר, וְצָרִיף שְׁיִהְיֶה בּוֹ בְּחִינַה נְבוּיָה בְּזוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-יָהּ, יְהִי כָּל הַנְּקֻדּוֹת הַטּוֹבוֹת אֵלָיו, וְיִהְיֶה נִכְלָלִין בּוֹ, וְיִשְׁכָּח לַעֲשׂוֹת נְנוּנִים הַזֵּל, דְּהֵינּוּ שֶׁיְכוּל לְדוֹן אֶת כָּל אָדָם לְכַף וְכוּת, אֲפֹלוּ אֶת הַתָּלִים וְהַרְשָׁעִים, כִּי מִשְׁתַּדֵּל לְחַפְשׁ וּלְכַפֵּשׁ לְמִצְאָה בְּכֹלם נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת כְּנֹל, שְׁעַל-יְדֵי-יָהּ נַעֲשִׂין נְנוּנִים כְּנֹל, זֶה הַצְּדִיק שְׁאוֹחֵו בְּמַדְרְגָה זַאת, הוּא יְכוּל לְהָיוֹת תָּנוּ וְשְׁלִיחַ צְבוּר, דְּהֵינּוּ לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי הָעֲמוּד, כִּי הוּא יֵשׁ בּוֹ בְּחִינַה זוֹ הַצְּדִיקָה לְהַשְׁלִיחַ-צְבוּר הַהַגּוֹן בְּאַמְתָּ, שְׁצָרִיף שְׁיִהְיֶה בּוֹ בְּחִינַת שְׁיִהְיֶה כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת הַטּוֹבוֹת אֵלָיו וְיִהְיֶה נִכְלָלִין בּוֹ כְּנֹל, כִּי הוּא יְכוּל לְקַבֵּץ כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל אֲפֹלוּ בְּהַפּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל כְּנֹל.

(ליקו"מ רפב)

ומקורו ממסכת פאה פ"א מ"א, וכמו שהגיה הרש"ל בתשובה) אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם בעוה"ז, והקין קיימת לו לעולם הבא, ואלו הן כיבוד אב ואם, וגמילות חסדים, והבאת שלום בין אדם לחבירו ובין איש לאשתו. ואמרו חז"ל (אבות דרבי נתן פ"ג) כמה אלפים היו בישראל שנקראו שמם אהרן, שאלמלא אהרן - לא באו לעולם, שהיה משום שלום בין איש לאשתו, ומזדווגין זה לזה, והיו קורים שם הילוד על שמו. והנה הרבה פעמים מויכוח שטותי נמשך ברוגז, ושנאה, והדינמיקה השלילית עושה את שלה, עד ששונאים איש ואשתו א' עם השני, בתכלית השנאה, ומחפשים כל פגם ומום ומגזימים, ומשכנעים א"ע, ורז"ל נעשה מזה פירוד מוחלט. וכל זה נגד רצונו יתברך, והחכם עיניו בראשו לשתוק ולפייס ושוב לפייס ולרדוף שלום. ולא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה כמו השלום (סוף מס' עוקצים, וסוף סדר טהרות וששה סדרי משנה).

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויזנפלד

מדרש

אשה כי תזריע (ויקרא יב, ב). הַדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים קלט, ה): אֶחָד וְקָדָם צָרְתָנִי, אֲמַר רַבִּי יוֹחָנָן אָם יָבֵה אָדָם נוֹחַל שְׁנֵי עוֹלָמוֹת, הַיָּהּ וְהַבָּא, הַדָּא הוּא דְכָתִיב: אֶחָד וְקָדָם צָרְתָנִי, וְאָם לֹאוּ בָּא לְתַן דִּין וְחֻשְׁבוֹן, שְׁנַאֲמַר (תהלים קלט, ה): וְתִשֵּׁת עָלַי בְּכַפְכָה, בְּדְכָתִיב (איוב יג, כא): בְּכַף מֵעָלַי הִרְסָק, אֲמַר רַבִּי שְׁמוּאֵל בַּר נַחְמָן בְּשִׁעָה שֶׁבָּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אָדָם הָרֵאשׁוֹן, אַנְדְּרוּגִינּוֹס בְּרָאוּ, אֲמַר רִישׁ לְקִישׁ בְּשִׁעָה שֶׁבָּרָא דוּ פְּרָצוּפִין נְבָרָא וְנִסְרוּ וְנַעֲשָׂה שְׁנַיִם גְּבִים, גַּב לִזְכָּר גַּב לְאִתְּיָהּ. אֵינְתִּיבּוֹן לֵיהּ (בראשית ב, כא): וַיִּקַּח אֶחָת מִצְלַעַתָּיו, אֲמַר לָהּ מַסְטְרוּהִי, בְּדְכָתִיב (שמות כו, כ): וּלְצֹלַע הַמִּשְׁכָּן.

(ויקרא רבה יד, א)

כל כך, שהיא כשרה מאד, ואין בה שום שמץ פסול, וגם הוא כשר מאד, וזיווגם בכשרות ובקדושה כל כך שבו תלוי יחודא עילאה. והנה הרוח קנאה שהוא בחינת רוחו של משיח שהוא מקנא על הניאוף, מה הוא עושה כאן, מאחר שהם קדושים וטהורים מאד - אך דע שכאן בא הרוח קנאה בשביל אהבה, כי איתא בזוהר (ויחי, דף רמא). כל רחמימותא דלא קשיר עמה קנאה -

תיקון הכללי

שמחנו כימות עניתנו, שנות ראינו רעה. שמחנו - בשלום ובשלחה, בבריאות איתנה, בפרנסה טובה, כימות עניתנו - בריב ורדיפות ובמלחמה, ובחולי וחולשה, ובעניות. שמחנו - בגאולה הפרטית ובגאולה הכללית בימות המשיח, כימות עניתנו - בכל שנות הגלות. אלא שקשה, וכי ביקש רק ישועה לזמן מוגבל? אלא ה"ק: שמחנו לצנח, ומעתה ועד עולם, כימות עניתנו, שהיו נראים ימי סבל נצחי. (וכן משמע מדלא קאמר: שמחנו ימים כימות עניתנו).

אינן שמחנו, ולא קאמר "שמחנו". כי רק אם השי"ת משמח, אי השמחה שמחה, ואזי יש לשמחה קיום. כימות כי מות, שהצער הגדול - יש לו טעם מר כמות. אחרי שאמר כימות חזר לומר שנות, כי בודאי אינו דומה צער ימים בודדים לצער שנים רבות (ובמה שנוגע לכלל ישראל, צער מאות ואלפי שנים), ועשה כן לבקש התעצמות וחוק השמחה שביקש לעומת תוקף וחוק הצער. ונברך מליצה: יגיע יום שיראה את חבירו שמח שמחה עצומה, ויאמר לו בלשון שאלה נוסח? ("שמח-גוי") וחבירו ישיב לו "שמח" כימות עניתנו.

יראה אל עבדיך פעלך. פועל ישועתך תראה לעינייך באופן מוחשי, וגם תראה ותחוש בכל הבחינות. הן ניסים, הן חסדו וישועתו. וכמו שמבקשים אחרי תפילת שחרית של שבת ב"אבר הרהמים" - יודע בגוים "לעניינו" נקמת דם עבדיך השפוך. והדרך על בניהם. בחי' "נגלל אבות תושע בנים, ותביא גאולה לבני בניהם". היינו שהאבות כבר סבלו מספיק, ועכשיו תשפיע חסדך והדרך על בניהם, בהיודו ובפינוק. (מתוך תיקון הכללי בהוצאת נצח מאיר)

אהובי בני חביבי.

אין בלשוננו מלא לכתב לך עתה, פי היים יצאתי מבייתי ולא עלה על דעתי לכתב לך עתה, אך מדי קתבי איזה דבורים מעשים לכן אחותי רבי איזיק גרו יאיר, נפרתי בעצם תשוקתך לראות מקתבי, אמתית לכתב לך פריסת שלום.

והנה צערי גדול מאד ממה שלא היית בשמחה בהיותך בביתי, ולכן הנה נשבר ביומך, אשר הנה קשה לי לסבל. אך אף על פי כן אני יודע ומאמין כי עדין רחמי השם יתברך עלי ועלך ועל כלנו. ובודאי לא יעזב אותך לעולם. ואיך שיהיה, איך שיהיה, יהיה אחריתך לטוב בחסדו הגדול יתברך, פי יש לנו על מי לסמוך בעזרת השם יתברך. על כחו של יין דקדושה עתיק דעתיק סבא דסבין; ועתה בני שמע קולי לא אשר אני מצנח אותך, ותשמח עצמך בכל מה דאפשר, בפרט פי ימי אדר נכנסין, שצריכין להתרבות בשמחה. ותתחיל מפתה לעשות אחשורוש שפיל וקצנן ועושר שפיל, וקין וחורף שפיל, ושאר מיני שפיל וצחוק. וגם מוסר פתב זה רבי נחמן וכל אנשי שלומנו, כלם חובה מטלת עליהם להתגיל בשמחה, על ידי כל מיני מלי דשטותא, ובפרט פורים בעצמו תהיה אף שמח. און טאקי פארט האפ. פארט און פארט און פארט ונכבד זאת רק שמחה, בכל זאת, בכל זאת. דברי אביך. נתן מברסקלב. (עלים לתרופה מכתב קב)

ירושלים עיה"ק תות"ב ב"א. יום ו' עש"ק לסדר מצורע לכבוד ... אחדשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"ולקח למטהו שתי צפרים חיות טהורות"** (ויקרא יד, ד).

איתא בלקוטי מוהר"ן (קמא ס"ג) אמרו חז"ל (ויק' יד טז) מפני מה מצורע טהרתו תלוי בשתי צפרים חיות טהורות? יבא קלניא ויכפר על קלניא. כי לקח מחמת קולו שדיבר לשון הרע - כי הנה קול הנגינה נמשך מן הצפרים, מי שהוא כשר נמשכת הנגינה שלו מן שתי צפרים חיות טהורות, וכשהמנגן רשע הוא לוקח הנגינה שלו מצפרים אחרות שבקליפה. והנה ע"י נגינה דקדושה מקימים ומעלין המלכות דקדושה וזוכין להתנשאות. וכן להיפך החזונים והמנגנים דסיטרא אחרא פוגמים המלכות דקדושה, ומאריכין את הגלות ועל ידם נכשלים ונוקשים בני אדם בצפרים האחזות בפח, על כן צריך להזהר מאד שלא ישמע נגינה ממנגן דסיטרא אחרא שאין כוונתו בניגונו לשם שמים כלל, רק בשביל ממון וכבוד. [או משום אביזרייהו בגילוי עריות וניאוף, כמו ששכיח בדוריננו העלוב, שהזמרים מכזונים להרשים בעיקר את הנשים ואת הבחורות, בחתונות ובשאר השמחות ואירועים] כי שמיעת קול נגינה שלו מזיק לעבודת הבורא יתברך, וכן להיפך שמיעת קול נגינה ממנגן כשר והגון - טוב לעבודת הבורא יתברך. עיי"ש. כי הנגינה גבוה מאד מאד ורבת משמעות היא, ואיתא בסה"ק בשם הבעל שם טוב הקדוש (אור המאיר פ' האינו ד"ה וישמן, וכ"כ בס' מעגלי צדק דף ו, ע"א) שפעם אחת שמע הבעש"ט לאדם רשע שניגן בכינור, והבין כל העבירות שעשה מיום היוולדו, ואם בניגון בכלי פרש עוונותיו, כל מכל עוונותיו, כיון שמכנים כל מאמצי כוחו בניגון שמוציא מפיו. ומובא בדברי רבינו הקדוש ז"ל (לקוטי מוהר"ן, קמא, ס"ו רכה, בסופו) שהבעש"ט ה' היה שומע דיבורים מקול הכינור (עיי' בבבב"ש עה"ת, פ' ויקהל). ואיתא בספר המידות (נגינה א) כשהצדיקים נתפרסמים בעולם, עיי' נתחדשים ניגונים בעולם. וכתב עוד (שם ג) שעי' הניגונים שיש להם קול בכיה - יכולים להוציא השבויים בבחינת (תהלים סח) מוציא אסירים בכושרות. וכתב עוד (שם כ"ג) שהתפילה שמתפללים לפני העמוד - היא סגולה לבנים. והוסיף (שם סח) שהשירות והתשבחות שאומרים קודם אור היום - הוא סגולה לבנים. [גם מועיל לאשה שנחסר חלבה, גם מועיל לאשה רעה שהיא כעסנית]. וכתב עוד (שם פחד יא) שמי שיש לו פחדים יזמר זמר של שמחה. וכתב עוד (שם, עצבות כז) שסגולה להסיר עצבות שישמע את צדיק נכבד כשהוא מזמר. וכתב עוד (שם, נגינה ד) שעל ידי הנגינה, אדם ניכר אם קיבל עליו עול תורה, וכתב עוד (שמחה יד) שעל ידי זמר תבוא לידי שמחה והתלהבות. וכתב עוד (דעת לב) שעל ידי רינה של שמחה - תהיה בר דעת, ואיתא בספר חסידים (ס"ו רלח) שאסור לשורר לתינוק הבוכה שירים של נכרים. ואיתא בהנהגות רבי יעקב קאפיל (ס"ו ה) לא ינגן לפני גוי זמר נעים, פן ינגנו לפני עכו"ם, וכל שמנגנים בפני עכו"ם אסור לעשות ניגון לפני הקב"ה - ע"כ. (וכידוע מהזמר הנפלא מאד מאד "מה יפית ומה נעמת..." שמאז שנודע לפריצים הגוים, ודרשו מהיהודים לומר בפניהם, בני ישראל הפסיקו לומרם, עד כדי כך שהניגון נשכח לגמרי לגמרי - ונשארו רק המילים כנדפס בזמירות של שבת). והיי רצון שנוכה להתקרב להשי"ת ע"י נגינה דקדושה.

בברכת התורה וכמו"ם

שמעון יוסף הכהן ויונפלד

הארות על מאמר "ויבן ה' אלקים את הצלע" (בסימן טז)

ז. כי שולחנו של אדם הוא בחי' כתר מלכות.

אבל כשיש פגם באכילה אזי יש הסתלקות הנפש כמ"ש חז"ל (יומא עד:). והאבדתי את הנפש זה אכילה ושתייה. וזה בחי' (איכה ה) בנפשינו נביא לחמינו, היינו מה שהבאנו והמשכנו עצמינו אחרי תאוות אכילה עלה לנו בנפשינו, בבחי' (ויקרא ז) ונכרת הנפש האוכלת מעמיה, בחי' הסתלקות על פגם האכילה וזה בחי' (משלי יג) נוצר פיו, מתאוות אכילה, שומר נפשו, בחי' (משלי כג) ושמת סכין בלועך אם בעל נפש אתה, וזה בחי' (דברים יב) לא תאכל הנפש עם הבשר, היינו שלא תמשך אחרי אכילת בשר ותאוות אכילה ותרגום לאבידת והסתלקות נפשך כמ"ש הרמב"ם (הל' דעות פ"ה ה"י) צו חכמים בדרך ארץ שלא יאכל אדם בשר אלא לתיאבון שנאמר כי תאווה לנפשך לאכול בשר, די לבריא לאכול בשר מערב שבת לערב שבת, כי אז הכל נכלל בקדושה, כי אכילת שבת כולה אלהות כולה קודש, ואזי אדרבא מקבלים עם האכילה נפש חדשה המלושבת באכילה, כי עיקר כבוד שבת היא האכילה כמבואר במאמר צדיק כתמר יפרח (ח"א רנז).

(מתוך הספר יש מאין הארות על הסה"ק ליקוטי מוהר"ן)

ימית נת אסתר

חזרה בתשובה שלמה

להצלחת

ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לעילוי נשמות

תמונת אסתר ע"ה
נלב"ע מ"ו שבט
ת.נ.צ.ב.ח.

נתן וצ'רנה בלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

ניב כהן בן ערנה

ליוונ הגון

והצלחה ברוחניות ובנשמות

לעילוי נשמות

שמואל בן אברהם כהן ז"ל